

JUDECĂTORIA CHIȘINĂU (sediul Buiucani)
MD-2004, mun. Chișinău, str.Mihai Viteazul 2, bir. 614A

26.01.2018
Nr.dos. 1-1320/17

Curtea Constituțională RM
Mun.Chișinău,
Str.A. Lăpușneanu, 28
MD-2004

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) în conformitate cu încheierea nr.1-1320/17 din 19.01.2018 remite după competență Curții Constituționale:
a) materialele cauzei care au incidență cu măsura de constrângere –suspendarea inculpatului Dorin Chirtoacă din funcția de Primar General al mun.Chișinău aplicată în privința acestuia prin încheierea din 28.07.2017 și cu cererile de revocare a acesteia, b) sesizarea depusă de avocatul Malic Gheorghe privind excepția de neconstituționalitate în privința lui Chirtoacă Dorin privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin.(2), 326 alin.(3), lit.a) și 324 alin. (3) lit. a), b) CP al RM

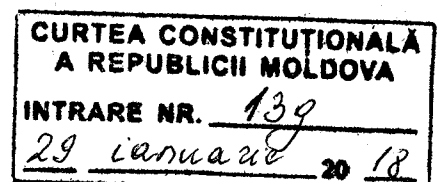
Anexă:

-dosarul nr.1-1320/17 Vol. VII pe 48 de file.
-dosarul nr. 1-1320/17 Vol.VII

Judecător

Negru Alexandru

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Buiucani
având în componența sa

Președintele ședinței

Judecător

Grefier

Negru Alexandru

Pavel Irina

Cu participarea

Acuzatorului de stat, procurorul

Avocaților inculpatului

Inculpatului

Robu Dumitru

Iovu Tatiana, Malic Gheorghe

Chirtoacă Dorin

examinînd, în cadrul cauzei penale de învinuire a inculpatului Chirtoacă Dorin Ion a.n. 09.08.1978, de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), 326 alin. (3) CP și art. 324 alin. (3) lit. a), b) CP, la faza de examinare a cererii formulate de avocatul Iovu Tatiana, privind revocarea măsurii procesuale de constrîngere – suspendarea provizorie din funcția de Primar General al mun. Chișinău, aplicate în privința inculpatului prin încheierea din 28 iulie 2017, cererea avocatului Malic Gheorghe privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor alineatului (3) art. 200 din CPP, a articolului 200 din CPP și la general, a Codului de Procedură Penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, raportat la articolele 4,16, 20, 23, 39,43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova, a

constatat

La 24 iulie 2017 în judecătoria Chișinău sediul Buiucani a parvenit cauza penală de învinuire a lui Chirtoacă Dorin Ion a.n. 09.08.1978 cu domiciliul în mun. Chișinău, sat. Colonița str. Ciocana Veche 23, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), 326 alin. (3) CP și art. 324 alin. (3) lit. a), b) CP RM.

Potrivit actului de învinuire, inculpatul este acuzat că „exercitând funcția de Primar General al municipiului Chișinău, fiind conform prevederilor art. 123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, având obligația conform prevederilor art.56 din Constituția Republicii Moldova, să îndeplinească cu credință obligațiile ce îi revin, art. 14 alin.(l) lit.g) din Legea nr.90 din 25.04.2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, în care este stipulat că autoritățile administrației publice locale exercită atribuții de prevenire și de combatere a corupției prin realizarea politicilor și practicilor în domeniu, în limitele competenței stabilite de legislație, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu; contrar prevederilor art.10 alin.(l) din Legea nr.768-XIV din 02.02.2000 privind statutul alesului local, conform căruia, alesul local este dator să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității administrației publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiilor civice, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației; a comis coruperea pasivă în varianta agravată stipulată la art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal și în complicitate cu șeful Direcției generale transport public și căi de comunicație a Primăriei mun.Chișinău, Gamrețki Igor Petru, a comis infracțiunea de trafic de influență în varianta agravată prevăzută la art.326 alin.(3) lit.a) Cod penal, în următoarele circumstanțe: Prin Decizia nr.6/5 din 02.10.2014 a Consiliului municipal Chișinău (în continuare CMC), s-a aprobat Studiul

final și principiile generale de implementare a Strategiei pe termen lung de parcare în mun. Chișinău și s-a dispus desfășurarea procedurii de selectare a partenerului privat privind amenajarea, organizarea și gestionarea parcarilor și parcajelor controlate cu plată în municipiul Chișinău. Totodată, a fost aprobată și componența Comisiei de selectare a partenerului privat, în următoarea componență: președintele Comisiei - viceprimarul Nistor Grozavu, consilierii municipali Ghenadie Ivașenco, Iurie Topală, Serghei Zavorotco și Veaceslav Bulat, precum și Vitalie Butucel, șef adjunct al Direcției generale transport public și căi de comunicație, și un reprezentant al Agenției Proprietății Publice. Concursul de selectare a partenerului privat urma să se desfășoare până la 20 decembrie 2014. Ulterior, în primăvara anului 2015, Pincevschii Alexandr, fiind mandatat de către partenerii săi din Ungaria, din considerentul că nu era inițiată procedura de organizare a concursului de selectare a partenerului privat privind gestionarea parcarilor cu plată din mun. Chișinău, și fiind informat de către Nistor Grozavu, că responsabil de inițierea implementării proiectului menționat supra este Direcția generală transport public și căi de comunicație a Primăriei mun. Chișinău (în continuare DGTPCC), șef al căruia fiind Gamrețki Igor, a decis să stabilească o întâlnire cu ultimul deoarece cunoștea că acesta este fost coleg de clasă al Primarului General al mun. Chișinău, Dorin Chirtoacă, cu care se afla în relații apropiate. În cadrul acestei întâlniri, Pincevschii Alexandr l-a întrebat pe Gamrețki Igor despre motivul stagnerii proiectului, precum și care ar fi acțiunile ce ar putea fi întreprinse pentru ca proiectul să fie inițiat și ulterior susținut. Ca urmare, Gamrețki Igor i-a comunicat că decizia privind inițierea și implementarea proiectului ține de competența factorilor de decizie ai Primăriei mun. Chișinău, suținând în același timp că va discuta cu Dorin Chirtoacă cu ulterioară informare. În continuare, Gamrețki Igor, în cadrul unei discuții care a avut loc în curtea Primăriei municipiului Chișinău, i-a comunicat lui Dorin Chirtoacă, despre cele discutate cu Pincevschii Alexandr și interesul acestuia în implementarea proiectului privind gestionarea parcarilor cu plată în mun. Chișinău. Ulterior, Gamrețki Igor, ca urmare a discuției avute cu Dorin Chirtoacă, în cadrul unei alte întâlniri cu Pincevschii Alexandr, i-a comunicat acestuia, că în schimbul a 26% din capitalul social al companiei care va fi desemnată câștigătoare a concursului privind gestionarea parcarilor cu plată în mun. Chișinău, ar putea să-l convingă pe Dorin Chirtoacă și alți factori de decizie ai Primăriei mun. Chișinău, de a iniția și ulterior, de a susține implementarea acestui proiect. În rezultat, Pincevschii Alexandr, în urma discuțiilor purtate cu partenerii din Ungaria, au fost de acord de a ceda lui Gamrețki Igor 26 % din capitalul social al companiei care urma a fi desemnată câștigătoare. În continuare, Gamrețki Igor, în cadrul discuției cu Dorin Chirtoacă, i-a comunicat despre posibilitatea acordării de către Pincevschii Alexandr și partenerii acestuia din Ungaria, a 26 % din capitalul social al companiei care urma a fi desemnată câștigătoare, în schimbul inițierii și ulterior susținerii proiectului. Potrivit acuzării, Dorin Chirtoacă conform înțelegerii prealabile cu Gamrețki Igor, împărțind între ei rolurile, a acceptat propunerea parvenită, stabilind că cele 26 % vor fi partajate egal între ei a câte 13% fiecare. Totodată, Dorin Chirtoacă și-a asumat responsabilitatea de inițiere și ulterior de promovare a contractului de parteneriat public- privat ce urma a fi semnat cu compania afiliată lui Pincevschi Alexandr, spre aprobare în CMC, iar Gamrețki Igor urmînd a executa lucrul tehnic. În continuare, întru realizarea scopului infracțional și a obligațiunilor asumate privind inițierea proiectului, Dorin Chirtoacă a dat indicații lui Nistor Grozavu, președintele comisiei de selectare a partenerului privat, să inițieze procedura de organizare a concursului de selectare a partenerului public privat privind gestionarea parcarilor cu plată din mun. Chișinău, în pofida faptului că potrivit Deciziei nr.6/5 din 02.10.2014 a CMC, termenul de desfășurare era deja expirat. În rezultat la 31.07.2015, de către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Primăriei mun. Chișinău, a fost anunțată inițierea licitației privind organizarea și gestionarea parcarilor cu plată în mun. Chișinău, anunțul respectiv fiind publicat în Monitorului Oficial. Conform anunțului, cerințele obligatorii au fost majorate nemotivat prin adăugarea unei condiții obligatorii: demonstrarea efectuării pe parcursul ultimilor 3 ani, a minim 6 000 000 unități de tranzacții de parcare pe an și demonstrarea prestării serviciilor de parcare auto cu plată prin intermediul tehnologiei moderne de plată electronică în cel puțin 5 orașe în ultimii 2 ani. Ulterior, caietul de sarcini a fost achiziționat de către 16 participanți. Până la depunerea ofertelor, companiile ICS „Babylon Development” SRL „DASA & Constructii” SRL (Italia) și SC „Piconet” SRL (România), au depus scrisori privind

clarificările asupra cerințelor stabilite în caietul de sarcini. Contrar prevederilor Deciziei CMC nr.6/5 din 02.10.2014, clarificările depuse de către agenții economici, au fost examinate de către șeful DGTPCC, Igor Gamrețki și specialistul din cadrul aceleiași direcții Mariana Stoicev, care nu erau membri ai grupului de lucru pentru desemnarea unui partener public privat. În aceste circumstanțe, fiind create premise de îngrădire a accesului la participarea altor companii prin majorarea neîntemeiată a criteriilor în caietul de sarcini, ce s-a soldat cu depunerea doar a două oferte pentru participarea la licitația publică menționată de către companiile afiliate lui Pincevschii Alexandr și anume compania nerezidentă EME Parkleitsystem GmbH, fondată la 25.08.2015 de către EME Holding și rezidenta SRL "Sizif-L". Potrivit acuzații de stat, astfel, conform unui plan bine determinat în scopul aranjării pretinsei licitației publice "concertate" privind încheierea unui contract de parteneriat public-privat privind gestionarea parcărilor cu plată în mun.Chișinău, Pincevschii Alexandr a însărcinat juristul (de jure administrator) al companiilor sale care prin cumul este și administrator al SRL „Sizif-L”, Curți Alexei, să procure caietul de sarcini al concursului enunțat și ulterior să participe fictiv la ea, fără a avea intenția de a câștiga sau a crea o concurență efectivă companiei EME Parkleitsystem GmbH. Ulterior, întru realizarea scopului infracțional, ca urmare a indicațiilor lui Pincevschii Alexandr, angajata acestuia, Său Tatiana l-a ajutat pe Gamrețki Igor să înregistreze în Cipru, compania Desonia Investment LTD, pe numele persoanei interpușe a lui Gamrețki Igor, cetățean al Germaniei, Oigan (Eugen) Pârciu. După care, actele de fondare a companiei au fost expediate reprezentanților companiei EME Parkleitsystem GmbH, care la 25.09.2015 au efectuat modificările necesare în lista asociaților companiei EME Parkleitsystem GmbH (cu capitalul social în sumă de 35000 euro), astfel că, EME Holding a rămas cu cota de 29,6 % (10 360 euro), WC A Holding Comapny LTD - 44,40% (15 540 euro) și compania cipriotă Desonia Investment LTD, a obținut cele 26% (9 100 euro), stabilite anterior în cadrul înțelnilor dintre Pincevschii Alexandr și Gamrețki Igor, și convenite ulterior între Gamrețki Igor cu Dorin Chirtoacă. În continuare, la 29.09.2015, a avut loc deschiderea ofertelor depuse în cadrul procedurii de selectare a partenerului privat, iar ca urmare a evaluării acestora, la 06.10.2015, prin procesul-verbal nr.2 de evaluare a ofertelor, grupul de lucru a desemnat în calitate de câștigător al licitației compania EME Parkleitsystem GmbH, descalificând-o pe "Sizif-L" SRL, din considerentul că nu a depus garanția bancară și că nu corespundea cerințelor minime solicitate. La fel, potrivit actului de acuzare, conform pct.1 1)-13) al Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.6/5 din 02.10.2014, s-a stipulat expres faptul că, acordul de parteneriat public-privat va fi semnat de către părți doar după aprobarea acestuia de către Consiliul municipal Chișinău, iar controlul acestor cerințe reveneau viceprimarului Nistor Grozavu. La fel, conform prevederilor art.30 din Legea nr.179 din 10.07.2008, cu privire la parteneriatul public privat, se statuează că, după desemnarea în calitate de câștigător a unui ofertant, se negociază clauzele contractuale și doar după aceasta se transmite proiectul spre aprobare și semnare către autoritatea publică abilitată, în cazul speței date, Consiliul municipal Chișinău. Conform rechizitoriului în aceste circumstanțe, contrar cerințelor stabilite supra, expuse în Decizia enunțată și a prevederilor Legii nr.179 din 10.07.2008 cu privire la parteneriatul public privat, la 03.12.2015, viceprimarul mun.Chișinău, Nistor Grozavu, acționînd la indicația nemijlocită a Primarului General al mun.Chișinău, Dorin Chirtoacă, a semnat contractul de parteneriat public-privat dintre Primăria mun.Chișinău și nerezidenta EME Parkleitsystem GmbH, în lipsa aprobării proiectului de contract de către Consiliul municipal Chișinău, fiind cauzate urmări grave administrației publice locale, exprimate prin încheierea unui contract cu conținutul clauzelor contractuale în detrimentul municipiului Chișinău, acestea fiind avantajoase doar companiei "cîștigătoare". În egală măsură se indică în actul de acuzare că tot inculpatul Chirtoacă Dorin Ion în vara anului 2015, exercitând funcția de Primar General al municipiului Chișinău, fiind conform prevederilor art. 123 alin.(3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică, intenționat, din interes material, a acceptat oferta parvenită de la Pincevschii Alexandr, prin intermediul lui Gamrețki Igor, de primire a 26 % din capitalul social al companiei EME Parkleitsystem GmbH care urma a fi desemnată cîștigătoare a concursului de selectare a partenerului public-privat privind gestionarea parcărilor cu plată din mun.Chișinău, precum și a primit oferta menționată exprimată prin includerea la 25.09.2015, în lista asociaților companiei EME Parkleitsystem GmbH (cu capitalul social în sumă

de 35 000 euro), a companiei cipriote Desonia Investment LTD, cu cota parte de 26%, înregistrată pe persoana interpusă, cetățeanul Germaniei, Oigan(Eugen) Pârciu, în schimbul îndeplinirii atribuțiilor ce-i reveneau conform funcției deținute de Primar General al municipiului Chișinău stipulate în prevederile art.15 alin.(1) pct.2) lit.c) din Legea nr.136 din 17.06.2016, privind statutul municipiului Chișinău, potrivit cărora Primarul general asigură monitorizarea și controlul realizării proiectelor de parteneriat public-privat în care autoritatea administrației publice municipale participă în calitate de partener public. Potrivit actului de acuzare, Primarul General al mun. Chișinău, Dorin Chirtoacă, acționând în scopul realizării intenției sale infracționale și a obligațiilor asumate, exprimate în promisiunea de susținere și implimentare a proiectului de parteneriat public-privat dintre Primăria mun. Chișinău și nerezidenta EME Parkleitsystem GmbH din 03.12.2015, privind amenajarea, organizarea și gestionarea parcărilor și parcajelor controlate cu plată în municipiul Chișinău, dispunând nemijlocit de împuternicirea avizării certificatelor de urbanism pentru proiectare conform Dispoziției sale nr.633-d din 24.07.2015, care prevede că "Se interzice înregistrarea și eliberarea certificatelor de urbanism pentru proiectare, certificatelor de urbanism informative, autorizațiilor de construire, certificatelor de disființare, autorizațiilor de schimbare a destinației, fără avizul Primarului general al municipiului Chișinău", în perioada lunilor iulie - decembrie 2016 și februarie 2017, a avizat pozitiv șase certificate de urbanism pentru proiectare a parcărilor conform contractului de parteneriat public-privat menționat supra, și anume: certificatele de urbanism pentru proiectare nr.452/16 din 14.07.2016; nr.742/16 din 20.12.2016; nr.743/16 din 20.12.2016; nr.744/16 din 20.12.2016; nr.745/16 din 20.12.2016 și nr.55/17 din 08.02.2017".

Prin încheierea din 28 iulie 2017 s-a admis integral demersul procurorului în Procuratura Anticorupție Victoria Furtuna din 26 iulie 2017 privind suspendarea provizorie din funcția de Primar General al municipiului Chișinău a inculpatului Dorin Chirtoacă, până la emiterea unei sentințe definitive pe cazul dat. S-a suspendat provizoriu din funcția de Primar General al municipiului Chișinău inculpatul Dorin Chirtoacă, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) și art.324 alin.(3) lit.lit.a), b) Cod penal, până la emiterea unei sentințe definitive.

În motivarea acestei soluții instanța a făcut referire la prevederile art. 197, 200 din CPP precum și la prevederile art. 33 alin. (1) și (2) din legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006 care prevăd expres posibilitatea suspendării de către instanța de judecată a primarului din funcție, până la soluționarea definitivă a cauzei, în cazul în care a fost deferit justiției pentru săvârșirea unei infracțiuni și care prevăd în mod previzibil că această măsură este una de constrângere menită să asigure ordinea stabilită de cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea sentinței.

În aceeași încheiere din 28 iulie 2017 instanța de judecată a motivat că necesitatea aplicării măsurii procesuale de constrângere - suspendarea provizorie din funcție a Primarului General Dorin Chirtoacă este determinată de necesitatea preîntâmpinării creării probelor artificiale de dezvinovățire în detrimentul urmării penale și influențarea participanților la proces prin statutul funcției de demnitate publică deținută. Instanța a mai specificat că măsura respectivă se impunea și în vederea salvagărdării „altui drept”, în particular, protejarea intereselor municipiului Chișinău. În aceeași încheiere se menționa că aplicarea măsurii respective se impune deoarece acțiunile incriminate acestuia denotau utilizarea funcției în scopul comiterii faptelor prejudiciabile. S-a apreciat la acel moment că aflarea în continuare a inculpatului în funcția pe care o deține, ar fi în măsură să împiedice la stabilirea adevărului în cadrul cercetării judecătorești prin influențarea martorilor cu care are legături de serviciu, a persoanelor care dispun de date referitor la comiterea infracțiunii, precum și pentru a preveni comiterea de către acesta în exercițiul funcțiunii a altor acțiuni prejudiciabile.

Prin același act de dispoziție instanța de judecată a analizat proporționalitatea restrîngerii dreptului la muncă a inculpatului protejat de articolul 43 din Constituție. S-a indicat în încheierea respectivă că dreptul respectiv nu este unul absolut. În această ordine de idei a fost menționat că art.33 alin.(1) și (2) din Legea privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.2006, prevede expres că în cazul în care a fost deferit justiției pentru săvârșirea unei infracțiuni, primarul poate fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei. Suspendarea fiind posibil a fi

aplicată doar de către instanța de judecată. Astfel, instanța a apreciat că măsura este prevăzută de lege. Instanța a motivat că scopul legitim al măsurii procesuale de constrângere stabilite de art. 197 alin.(1), art.200 CPP și art.33 alin.(i) și (2) din Legea privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.2006 este salvagardarea „altui drept”, în particular, protejarea intereselor municipiului Chișinău. În final, instanța a conchis că în situația în care faptele descrise în rechizitoriu indică asupra unei posibile utilizări a funcției în scopuri ilicite, aflarea în continuare în funcția respectivă a inculpatului ar putea să împiedice la stabilirea adevărului în cadrul cercetării judecătorești, prin influențarea martorilor cu care are legături de serviciu, sau a persoanelor care dispun de date referitor la comiterea infracțiunii investigate, precum și pentru a preveni comiterea de către inculpat în exercițiul funcțiunii a altor acțiuni prejudiciabile. În încheierea din 28 iulie 2017 instanța a mai indicat că aplicarea acestei măsuri procesuale de constrângere este argumentată prin necesitatea preîntâmpinării creării probelor artificiale în detrimentul urmăririi penale și influențarea participanților la proces prin statutul funcției de demnitate publică deținut. În continuare, făcând referire la normele legale care stabilesc rigorile cărora urmează să le corespundă o persoană deținătoare a unei funcții de demnitate publică, constatând importanța funcției deținute de inculpat și necesitatea păstrării prestigiului funcției respective, a apreciat că măsura aplicată urmărește un scop legitim și este necesară într-o societate democratică.

În ședința de judecată din 09 noiembrie 2017 apărătorul Iovu Tatina, acționând în numele și interesul inculpatului Chirtoacă Dorin a depus o cerere prin care a solicitat revocarea măsurii de constrângere - suspendarea provizorie din funcția de Primar General al municipiului Chișinău a dlui Dorin Chirtoacă, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. 2), 326 alin. 3) lit.a) și 324 alin. 3) lit. a), b) Cod penal, aplicată prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 iulie 2017.

Cererea formulată de apărătorul Iovu Tatina la 09 noiembrie 2017 a fost examinată și prin încheierea din 15 noiembrie 2017 aceasta a fost respinsă integral ca neîntemeiată. S-a explicat părților că încheierea este definitivă dar poate fi contestată o dată cu fondul cauzei.

În ședința de judecată din 05 ianuarie 2018 inculpatul Chirtoacă Dorin a solicitat revocarea tuturor măsurilor preventive aplicate în privința sa (inclusiv a suspendării din funcție) și respingerea demersului formulat de acuzatorul de stat.

Prin încheierea din 05 ianuarie 2018, în urma examinării cererii formulate de inculpatul Chirtoacă Dorin, printre altele s-au respins ca nefondate cererile formulate de apărare privind revocarea măsurilor aplicate în privința inculpatului Chirtoacă Dorin Ion.

În ședința de judecată din 11 ianuarie 2018 apărătorul Iovu Tatiana acționând în numele și interesul inculpatului Chirtoacă Dorin, a depus o cerere, prin care a solicitat revocarea măsurii de constrângere - suspendarea provizorie din funcția de Primar General al municipiului Chișinău aplicată în privința lui Dorin Chirtoacă, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 iulie 2017.

La faza examinării cererii formulate de apărătorul Iovu Tatiana, colegul acesteia avocatul Malic Gheorghe, acționând în numele și interesul inculpatului Chirtoacă Dorin, a depus o cerere, prin care solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor alineatului (3) art. 200 din CPP în legătură cu lipsa de claritate și previzibilitate, a articolului 200 din CPP și la general, a Codului de Procedură Penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, în partea ce țin de: a) omisiunea de a reglementa o procedura clara, de examinare în prima instanța, după caz, de către judecătorul de instrucție și în ordine de recurs, precum și b) termenul pentru care poate fi dispusă suspendarea provizorie în funcție, ca și măsură de constrângere, lipsa cadrului legal coerent, previzibil și pertinent, c) prevederile legale actuale care, nu fac o claritate a procedurii, periodicității de examinare, și nu instituie oarecare control, a priori și/sau a posteriori al temeiniciei autorizației de suspendare în funcție pe un termen neidentificat, imprevizibil și nelimitat, d) lipsa reglementărilor necesare, care să asigure posibilitatea stabilirii unei dimensiuni de timp și condiții clare, în care o instanța competentă poate dispune suspendarea în funcție.

În motivarea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a indicat printre altele că, articolul 200 din Codul de procedură penală, în parte, și în întregime, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nu corespunde, sau afectează prevederile articolelor 4, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova, deoarece Legiuitorul a omis a reglementa o procedură clară, de examinare în prima instanță, după caz, de către judecătorul de instrucție și în ordine de recurs, precum și nu a stabilit termenul pentru care poate fi dispusă suspendarea provizorie în funcție, ca și măsura de constrângere.

Cu referire la redacția alineatului (3) art. 200 din Codul de procedură penală, invocă semnatarul sesizării că aceasta conține o expunere generală, precum ca suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, în condițiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală. Hotărârea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție. Apreciază autorul sesizării că alin. (3) art. 200 din Codul de procedură penală nu este expus clar, nu este previzibil de aplicare univocă, nu are o suficiență claritate și previzibilitate, urmare a căreia s-a creat o practică judiciară diferită, din care considerente se impune ca Curtea Constituțională să exercite verificarea constituționalității acestei norme legale.

Susține autorul sesizării că norma respectivă este imprevizibilă și neclară, pune unele atribuții și riscuri procesuale pe seama unei persoane care nu este parte și nici participant la procesul penal, nu are careva drepturi și obligații procesuale, așa cum administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, nefiind clar, în condițiile cărei legi și care garanții are persoana vizată, dacă poate ea pleda în fața administrației, dacă poate contesta sau poate să prezinte contr-argumente la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează urmărirea penală.

Mai menționează că hotărârea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție, atunci când aceasta poate avea loc, dacă de regula suspendarea în funcție se solicită la finalizarea urmăririi penale, odată cu transmiterea cauzei în instanță, rezultând ca o astfel de cale de atac în fața judecătorului de instrucție după finalizarea urmăririi penale, este pur declarativă și inefectivă, deoarece potrivit alin. (4) art. 297 Cod procedura penală, toate cererile, plîngerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza. Pe de altă parte, nici instanța de fond nu este abilitată cu dreptul de a examina imediat sau în termeni proximi, o astfel de contestare și în cel mai bun caz, o lasă fără examinare pînă la soluționarea fondului cauzei, când adesea este tardiv și inefectiv.

Mai menționează că legea procesuală, fiind una codificată, în virtutea imperativelor alin. (4) art. 2, alin. (1) art. 7 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, nu admite aplicarea în procesul penal a unor norme juridice cu caracter procesual, din alte legi naționale, fără a fi inclusă în Codul de procedură penală, rezultând ca este lipsită de sens reglementatoriu și ipoteza, utilizată în alin. (3) art. 200 din Codul de procedură penală, precum că "în condițiile legii", administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul decide suspendarea provizorie a lui din funcție, aceasta pe de o parte, deoarece în cadrul procesului penal nu poate fi aplicată o altă lege, totodată nu există o astfel de lege, care ar reglementa procedura de examinare a demersului procurorului în această privință.

Conchide că suspendarea din funcție nu poate fi realizată doar în temeiul alineatelor (1) și (2) art. 33 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, precum că în cazul în care a fost deferit justiției pentru săvîrșirea unei infracțiuni, primarul poate fi suspendat din funcție pînă la soluționarea definitivă a cauzei. Suspendarea poate fi dispusă numai de către instanța de judecată, în condițiile legii. Or, aceste norme deși sunt inaplicabile în procesul penal, sunt și discriminatorii, față de alți funcționari publici, și contrare prevederilor conceptuale și exprese, stabilite de art. 200 din Codul de procedură penală, în consecință, dacă ar fi fost posibile de aplicare în procesul penal, în coroborare cu prevederile procesuale citate, ar fi contrare și principiului Egalității garantat de art. 16 din Constituția Republicii Moldova.

Mai indică asupra faptului că, nici prevederile alineatelor (1) și (2) art. 33 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, nu corespund exigențelor de previzibilitate și claritate, avînd un sir de omisiuni de procedură, deoarece tot sunt norme cu caracter general, nu stabilesc o procedură clară și previzibilă, conțin iarăși sintagma, ca: suspendarea poate fi dispusă

numai de către instanța de judecată, în condițiile lesii analogic ca și alin. (3) art. 200 din Codul de procedură penală, ca suspendarea provizorie din funcție se dispune "în condițiile legii", însă nici una din aceste norme de blancheta, una spre alta, totuși nu conțin expres, previzibil și clar, care ar fi "condițiile legii", condiții de ipoteza, previzibile în care o persoană poate fi suspendată din funcție, garanții contra abuzului, precum și reglementări de procedură, în care se decide suspendarea provizorie din funcție, fie de către o instanță competentă, de fond sau alta, fie judecătorul de instrucție, sau de către administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, fie la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală, sau ca și în speța, la cererea primară a procurorului ierarhic superior, cînd s-a sesizat Consiliul municipal Chisinau, sau repetat acuzatorul de stat.

Menționează autorul sesizării că, nici una din legile concurente, alineatele (1) și (2) art. 33 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală și art. 200 din Codul de procedură penală, nu stabilesc un termen expres și concret, minimum și maximum, sau o altă ipoteză concretă și nu una generală, așa cum "pînă la soluționarea definitivă a cauzei", pentru că aceasta este alogică, neproportională și adesea nejustificată, or se întreabă, dacă a fost atins scopul pentru care persoana a fost suspendată în funcție, cam de ce, ar mai fi necesar a aștepta "pînă la soluționarea definitivă a cauzei"?

Mai indică autorul sesizării că alin. (3) art. 200 din Codul de procedură penală nu este în coroborare nici cu alte prevederi legale, inclusiv cu alin. (1) pct. 16) art. 52 Cod procedură penală, care stabilește atribuțiile procurorului, doar în cadrul urmăririi penale, nu și după finalizarea acesteia, acesta fiind în drept să adreseze în instanța de judecată demersuri pentru obținerea autorizării... suspendării provizorii a învinuitului din funcție... și a altor acțiuni pentru care se cere autorizarea judecătorului de instrucție, or, logic și legal, fără nici o oarecare doză de incertitudine și de aici rezultă că este vădit ilicit demersul adresat de către procuror, după finalizarea urmăririi penale, un eventual demers este întocmit cu depășirea limitelor competenței procurorului.

Remarcă avocatul că în corespundere cu alin. (3) art. 200 Cod procedură penală, suspendarea provizorie din funcție poate fi dispusă la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală, ceea ce presupune că, un astfel de demers poate fi înaintat doar la faza urmărire penală, cînd în proces avem un procuror care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală, care nu mai este după finalizarea urmăririi penale, transformîndu-se în acuzatorul de stat, respectiv un asemenea demers, nu mai poate fi înaintat după finalizarea acesteia.

Invocă semnatarul excepției de neconstituționalitate că, potrivit alin. (1) art. 197 Cod de procedură penală, suspendarea provizorie din funcție constituie o altă măsură procesuală de constrîngere, care poate fi aplicată DOAR de către organul de urmărire penală, procuror, judecătorul de instrucție sau instanța, or potrivit acestei norme care are calitatea de principiu, doar acești subiecți procesuali conform competenței, sînt în drept să aplice față de bănuit, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrîngere. În virtutea normelor procesuale penale generale și particulare, care au calitatea de principiu, administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, nu este subiect de drept procesual penal, aceasta nu poate exercita careva atribuții procesuale, nu poate fi antrenată în proces, inclusiv în vederea examinării hotărîrii sale de suspendare din funcție, deși conform alin. (3) art. 200 Cod procedură penală, chipurile poate fi atacată la judecătorul de instrucție, aceasta oricum este o normă declarativă. Pe de altă parte, legea nu prevede nici o procedură de examinare a astfel de contestații.

În ordinea celor menționate conchide autorul sesizării că, potrivit alin. (3) art. 200 Cod de procedură penală, suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, în condițiile legii... În același timp nu există o procedură legală și o altă lege care ar asigura careva garanții contra abuzului, care să reglementeze condițiile în care se decide suspendarea provizorie din funcție, condițiile în care administrația ar putea să respingă demersul procurorului, acesta fiind chiar și vădit nefondat, respectiv se afectează alte principii de drept, inclusiv se constată că nu există o procedură de examinare a demersului de suspendare provizorie din funcție. Apreciază că norma contestată, este declarativă, suferă de calitate, imprevizibilitate și neclaritate, la construcția ei fiind ignorate cu desăvîrșite tot ce se referă la tehnica

legislativă, la regulile lingvistice și alte imperative, prevăzute de Legea nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative. Aceasta norma nu respectă condițiile legalității, accesibilității și preciziei, ne fiind pasibil a fi opozabilă tuturor subiectelor de drept, nu este nici corespunzătoare tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, implicit nu corespunde dispozițiilor constituționale și nu este în concordanță cu cadrul juridic existent. De altfel, în viziunea noastră, la elaborarea și adoptarea normei legale nu s-au respectat mai multe principii din cele ce urmează, fiind imposibil a le respecta și la aplicarea acesteia, or norma vizată nu se subordonează coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente, consecutivității, stabilității și predictabilității, în consecință nu este nici accesibilă. Invocă faptul că neavând calitatea corespunzătoare, norma respectivă, vine în contradicție și cu prevederile art. 4 din Constituție, fiind afectat și dreptul consfintit de art. 23 din Constituție, conform căruia, Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, în acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

În ordinea celor menționate afirmă semnatarul sesizării că statul de drept, trebuie să se fundamenteze pe principiul legalității, care stă la baza principiului preeminenței dreptului, prevăzut la art. 1 Convenție în coroborare cu Preambulul Convenției. Problema legalității procesului, inclusiv penal, a fost expusă în articolele 11,12 și 24 a Avizului nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), conform căruia, Hotărârile judecătorești se bazează pe legile adoptate de Parlament, care ca surse ale dreptului, stabilesc nu numai drepturile de care dispun justițiabilii și acțiunile pedepsite de legea penală, ci definesc de asemenea cadrul procedural în care se iau hotărârile judecătorești și ... felul cum vor fi soluționate cauzele care vor fi promovate în fața instanțelor, iar pentru a ajunge la o hotărâre de calitate, acceptată atât de justițiabil cât și de societate, este nevoie de o procedură clară, transparentă și conformă cu cerințele CEDO pentru a se asigura că judecătorii sunt în măsură să le aplice prin hotărâri judecătorești de calitate. Susține că, din contra, lipsa unei proceduri clare și distincte generează abuzuri și privează partea apărării de elementarele drepturi și garanții, cu care ar trebui să fie abilitați justițiabilii, astfel fiind îngădite grav accesul la justiție, la un proces echitabil, și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, garantate de art. 20 și respectiv art. 53 din Constituție.

În sesizarea sa, autorul acesteia indică și alte argumente care se regăsesc în documentul respectiv, iar în concluzie apreciază că prevederile alineatului (3) art. 200 din Codul de procedură penală, care nu are o suficientă claritate și previzibilitate, precum articolului 200 din Codul de procedură penală, în parte, și la general, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, nu corespund prevederilor articolelor 4, 16, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

În ședință de judecată apărătorii inculpatului au susținut pe deplin cererea formulată de avocatul Malic Gheorghe și au solicitat admiterea acesteia.

În ședință de judecată inculpatul Chirtoacă Dorin a susținut cererea apărătorului său și a solicitat admiterea acesteia cu transmiterea dosarului la Curtea Constituțională. A menționat că prin suspendarea sa din funcție se încalcă și Carta Europeană a Puterilor Locale. A apreciat că sunt întrunite cele 4 condiții specificate de jurisprudența Curții Constituționale.

În ședință de judecată acuzatorul de stat a solicitat respingerea cererii formulate de avocatul Malic Gheorghe. A indicat că anterior a fost ridicată o excepție de neconstituționalitate pe marginea aceleiași probleme. A menționat că există deja o hotărâre a Curții Constituționale pe marginea acestei chestiuni. A mai indicat acuzatorul de stat că cererea de sesizare a CC urmează a fi respinsă și din motiv că prevederile art. 200 CPP nu urmează a fi aplicate la soluționarea cererii de revocare a măsurii preventive respective.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei precum și cererea formulată de avocatul Malic Gheorghe, instanța de judecată consideră necesar de a suspenda examinarea cererii formulate de avocatul Iovu Tatiana, în numele și interesul inculpatului Dorin Chirtoacă, privind revocarea măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcția de Primar General

al mun. Chișinău, aplicate în privința inculpatului prin încheierea din 28 iulie 2017, și de a sesiza Curtea Constituțională a RM, în vederea soluționării cererii depuse de avocatul Malic Gheorghe privind excepția de neconstituționalitate, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art. 7 alin. (6) din CPP hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Instanța de judecată reține că la pct. 72 din HCC nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova este menționat că pornind de la faptul că norma sesizată prin intermediul instituției excepției de neconstituționalitate este supusă controlului de constituționalitate aplicativ la un caz concret dedus instanței de judecată, procedura rezolvării excepției de neconstituționalitate constituie un control concret de constituționalitate.

La pct. 74 din aceeași hotărîre este menționat că procedura de soluționare a excepției de neconstituționalitate presupune parcurgerea a două etape distincte: (1) etapa judiciară, premergătoare, ce constă în invocarea excepției de neconstituționalitate în cadrul unui proces aflat pe rolul unei instanțe judecătorești și pronunțarea judecătorului asupra acestui incident procedural, finalizată eventual cu sesizarea Curții Constituționale;

Potrivit pct. 76 din aceeași hotărîre este menționat că în momentul în care judecătorul ordinar constată sau este invocată de către părți o anumită incertitudine privind constituționalitatea actului aplicabil, acesta este obligat să demareze procesul de exercitare a controlului constituționalității.

Pct. 81 din hotărîrea menționată stabilește că potrivit prevederilor legale, în momentul acceptării excepției de neconstituționalitate, judecătorul dispune, prin încheiere, suspendarea procesului. Curtea reține că suspendarea procesului pînă la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate este necesară pentru a exclude aplicarea normelor contrare Constituției la soluționarea unei cauze.

La pct. 82 și 83 din hotărîrea enunțată este menționat că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

Curtea a mai reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

Luînd în calcul cele menționate anterior, deoarece normele CPP și în particular a art. 200 din CPP, ca parte a unei legi organice, intră în categoria actelor stabilite de art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituție (întrunit pct. 1 alin. 82 din HCC nr. 2 din 09.02.2016), în condițiile în care excepția de neconstituționalitate a normei respective est invocată de apărătorul inculpatului precum și de inculpatul Chirtoacă Dorin, în privința căruia prin încheierea din 28 iulie 2017 este aplicată măsura de constrîngere – suspendarea provizorie, pînă la emiterea unei sentințe definitive, din funcția de Primar General al mun. Chișinău, (întrunit pct. 2 alin. 82 din HCC nr. 2 din 09.02.2016), deoarece art. 197 și 200 CPP sunt norme care urmează a fi aplicate (a se vedea în acest sens încheierea din 15 noiembrie 2017) la soluționarea cererii formulate de avocatul Iovu Tatiana (în sensul că acestea împreună cu alte prevederi legale au menirea de a stabili măsura procesuală de constrîngere a cărei revocare se solicită) (întrunit pct. 3 alin. 82 din HCC nr. 2 din 09.02.2016), în situația în care nu a fost identificată o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate, instanța de judecată consideră necesar de a prezenta Curții Constituționale sesizarea depusă de avocatul Malic Gheorghe privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor alineatului (3) art. 200 din Codul de procedură penală, care în viziunea semnatarului excepției nu au o suficientă claritate și previzibilitate, precum și a articolului 200 din Codul de procedură penală, în parte, și la general, a Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122- XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul

Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, în vederea verificării corespunderii/necorespunderii acestora cu prevederile art. 4, 16, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

Înainte de a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a luat în considerație argumentul acuzatorului de stat precum că instanța constituțională ar fi fost sesizată deja cu o cerere similară. Totuși acest argument nu poate fi reținut, ori excepția de neconstituționalitate formulată la data de 08.08.2017 de apărătorul Iovu Tatiana se referea la prevederile art. 33 din legea RM nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și nu la prevederile art. 200 CPP.

Instanța de judecată reieșind din indicațiile exprese date de HCC nr. 2 din 09.02.2016 consideră necesar de a suspenda examinarea cererii formulate de avocatul Iovu Tatiana, în numele și interesul lui Dorin Chirtoacă, privind revocarea măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcția de Primar General al mun. Chișinău, aplicate în privința inculpatului prin încheierea din 28 iulie 2017, pînă la soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată remarcă faptul că cererea formulată de avocatul Iovu Tatiana, în numele și interesul lui Dorin Chirtoacă, privind revocarea măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcția de Primar General al mun. Chișinău, nu se referă la fondul cauzei penale ci la o măsură de constrângere care este în vigoare și pusă în executare. Mai mult, această cerere este una repetitivă, ori cereri similare acesteia au fost soluționate prin încheierile din 15 noiembrie 2017 și respectiv din 05 ianuarie 2018. În consecință, pentru a nu prejudicia examinarea în termen rezonabil a prezentei cauze penale, instanța, consideră posibil și necesar de a continua examinarea în fond a cauzei penale nr. 1-1320/17.

În conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (2) CC, instanța de judecată

dispune:

Se admite cererea formulată de avocatul Malic Gheorghe privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se suspendă examinarea cererii formulate de avocatul Iovu Tatiana, în numele și interesul lui Dorin Chirtoacă, privind revocarea măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcția de Primar General al mun. Chișinău, aplicate în privința inculpatului prin încheierea din 28 iulie 2017, pînă la soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională.

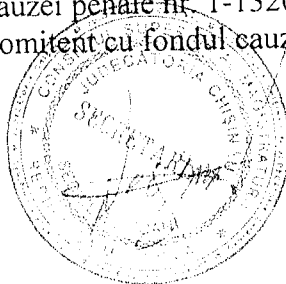
Se sesizează Curtea Constituțională a RM, în vederea soluționării cererii formulate de avocatul Malic Gheorghe privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor alineatului (3) art. 200 din Codul de procedură penală, care în viziunea semnatarului excepției, nu au o suficientă claritate și previzibilitate, precum și a articolului 200 din Codul de procedură penală, în parte, și la general, a Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122- XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, în vederea verificării corespunderii/necorespunderii acestora cu prevederile art. 4, 16, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

Se remite după competență Curții Constituționale: a) materialele cauzei care au incidență cu măsura de constrângere – suspendarea inculpatului Dorin Chirtoacă din funcția de Primar General al mun. Chișinău aplicată în privința acestuia prin încheierea din 28 iulie 2017 și cu cererile de revocare a acesteia, b) sesizarea depusă de avocatul Malic Gheorghe privind excepția de neconstituționalitate,

A continua examinarea în fond a cauzei penale nr. 1-1320/17.

Încheierea poate fi contestată concomitent cu fondul cauzei.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Negru Alexandru

Copie verificata
Originalul se regăsește în dosarul expofat
Curții Constituționale

11.01.18

UNIUNEA AVOCAȚILOR DIN REPUBLICA MOLDOVA

Biroul asociat de avocați "Pro Dreptate"

Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ 0-22-28-23-76, 📠 GSM 0-691-83-702

“ 11 ” ianuarie 2018

Curtea Constituțională
a Republicii Moldova

SESIZARE

în baza art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII:

1. Chirtoacă Dorin.
2. Funcția Primar General al Municipiului Chișinău
3. Adresa mun. Chișinău, s. Colonița, str. Ciocana Veche 23
4. ☎ GSM 0-60841883
5. Numele și prenumele reprezentantului: avocatul Gheorghe Malic.
6. Ocupația reprezentantului Avocat
7. Adresa reprezentantului pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”.
8. ☎ GSM 0-691-83-702, e-mail: gmal64@mail.ru.

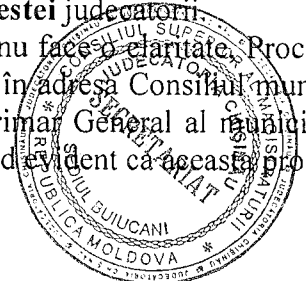
II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității prevederilor alineatului (3) art. 200 din Codul de procedură penală, care nu are o suficientă claritate și previzibilitate, a articolului 200 din Codul de procedură penală, în parte, și la general, a Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, *în partea ce țin de omisiunea de a reglementa o procedura clara, de examinare în prima instanță, după caz, de către judecătorul de instrucție și în ordine de recurs, precum și termenul pentru care poate fi dispusă suspendarea provizorie în funcție, ca și măsura de constrângere*, lipsa cadrului legal coerent, previzibil și pertinent, or prevederile legale actuale, nu fac o claritate de procedura, de periodicitate de examinare, fiind lipsa oricare control, cit a priori și a posteriori al temeiniciei autorizației de suspendare în funcție pe un termen neidentificat, imprevizibil și nelimitat, fiind lipsa reglementările necesare, care să asigure posibilitatea stabilirii unei dimensiuni de timp și condiții clare, în care o instanță competentă poate dispune suspendarea în funcție, în sensul corespunderii acestora cu articolele 4, 16, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ:

1. **În fapt**, la data de 21 iulie 2017 cauza penală privind învinuirea a lui Dorin Chirtoacă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. 2), art. 326 alin. 3) lit. a) și 324 alin. 3) lit. a), b) Cod penal, selectiv a fost expediată de către procuror în procedura judecătorească Chisinau, sediul Buiucani, desi pretinsa faptă incriminata nu a fost comisa **în raza teritorială a acestei judecătorești**.

1.1. În cadrul procesului penal, deoarece cadrul legal pertinent nu face o claritate, Procurorul șef al Procuraturii Anticorupție, dl Viorel Morari, a expediat mai întâi, în adresă Consiliul municipal Chișinău o sesizare prin care a solicitat suspendarea din funcția de Primar General al Municipiului Chișinău a dlui Dorin Chirtoacă, la care însă nu a primit un răspuns, fiind evident că această problemă nu ține de competența Consiliului municipal Chișinău.

1.2. Ca urmare, la data de 26 iulie 2017 procurorul în Procuratura Anticorupție, Victoria Furtuna în cadrul sedintei de judecata a înaintat un demers privind suspendarea provizorie din funcția de Primar General al municipiului Chișinău a dlui Dorin Chirtoacă, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. 2), 326 alin. 3) lit. a) și 324 alin. 3) lit. a), b) Cod penal **până la emiterea unei sentințe definitive pe cazul dat**, făcând referire la prevederile art. 33 Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, care în virtutea imperativelor alin. (4) art. 2, alin. (1) art. 7 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, fiind o norma juridică cu caracter procesual, din alte legi naționale, însă ne fiind inclusă în Codul de procedură penală, **nu este pasibilă de aplicare**, deoarece nu constituie izvor sau sursa de drept procesual, de altfel, potrivit principiului legalității, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod, însă nu cu alte legi naționale.

2. În pofida acestor imperative legale, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iulie 2017 în lipsa cadrului legal coerent, previzibil, clar și pertinent, instanța de fond a admis demersul procurorului și a dispus suspendarea provizorie din funcția de Primar General al municipiului Chișinău a dlui Dorin Chirtoacă, învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. 2), 326 alin. 3) lit. a) și 324 alin. 3) lit. a), b) Cod penal, **până la emiterea unei sentințe definitive pe cazul dat**.

2.1. Încheierea dată a fost atacată de către avocatul Iovu Tatiana, recursul căreia a fost respins ca inadmisibil prin Decizia din 05 octombrie 2017 a Colegiului penal de recurs al Curtii de Apel Chișinău, iarasi datorita faptului **ca legislatia pertinenta nu prevede o modalitate de a contesta aceasta solutie a instantei de fond, desi si aceasta este imprevizibila si neclara, pentru ca IN PRINCIPIU, nu poate o persoana fi suspendata in functie: "pana la emiterea unei sentințe definitive"**, or o sentinta nu se emite ca fiind concomitent și definitivă, ea se emite la un anumit interval de timp, însă devine definitivă, nu odata cu emiterea, ci mult mai tirziu, după ce expira caile de atac, sau termenul pentru atac, așa ca combinația de cuvinte: "...emiterea unei sentințe definitive...", este alogica și imposibila în timp și în spațiu, o sentinta "se emite ca definitivă", doar dacă nu este cu drept de atac.

2.3. Prin urmare, pentru că suspendarea în funcție, fiind o masura de constringere, constituie ingerințe în drepturile și libertățile fundamentale, în cadrul sedintei de judecata, partea apărării a depus o cerere în vederea revocării măsurii de constringere, suspendarea în funcție, și deoarece la examinarea acestei cereri, cit instanța de fond, atit și cea de recurs, din nou, o sa se confrunte cu lipsa cadrului legal coerent, previzibil și pertinent, **în consecinta apare necesitatea controlului constituționalitatii legii** vizate ce urmeaza a fi aplicată la examinarea cererii părții apărării în cadrul procesului judiciar.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII

3. În viziunea autorului sesizării, datorită faptului că articolului 200 din Codul de procedură penală, în parte, și în întregime, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nu corespunde, sau afectează prevederile articolelor 4, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova, deoarece Legiuitorul a omis a reglementa o procedura clara, de examinare în prima instanța, după caz, de către judecătorul de instrucție și în ordine de recurs, precum nu a stabilit termenul pentru care poate fi dispusa suspendarea provizorie în funcție, ca și masura de constringere.

4. Astfel, dacă ne referim la redacția alineatului (3) art 200 din Codul de procedură penală, constatăm că aceasta conține o expunere generală, precum ca suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, în condițiile legii, **la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală. Hotărîrea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție.**

4.1. În viziunea autorului sesizării, alin. (3) art 200 din Codul de procedură penală nu este expus clar, nu este previzibil de aplicare univocă, nu are o suficiență claritate și previzibilitate, urmare a căreia s-a creat o practică judiciară diferită, din care considerente se impune ca Curtea Constituțională să exercite verificarea constituționalității acestei norme legale.

4.2. De altfel, aceasta norma este imprevizibila si neclara, pune unele atributii si riscuri procesuale pe seama unei persoana care nu este parte si nici participant la procesul penal, nu are careva drepturi si obligatii procesuale, asa cum *administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul*, ne fiind clar, în condițiile carei legi si care garantii are persoana vizata, daca poate ea pleda in fata admnsitratiei, daca poate contesta sau poate sa prezinte contr-argumente la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală.

4.3. La fel ne fiind clar daca Hotărîrea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție, atunci cind aceasta poate avea loc, daca de regula suspendarea in functie se solicita la finisarea urmarii penale, odata cu transmiterea cauzei in instanta, rezultind ca o astfel de cale de atac in fata judecatorului de instructie dupa finisarea urmarii penale, este pur declarativă si inefectivă, deoarece potrivit alin. (4) art. 297 Cod procedura penală, toate cererile, plîngerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza. Pe de alta parte, nici instanta de fond nu este abilitata cu dreptul de a examina imediat sau in termeni proximi, o astfel de contestare si in cel mai bun caz, o lasa fara examinare pina la solutionarea fondului cauzei, cind adesea este tirziu si inefectiv.

4.4. Legea procesuala, fiind una codificată, în virtutea imperativelor alin. (4) art. 2, alin. (1) art. 7 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, nu admite aplicarea in procesul penal a unor norme juridice cu caracter procesual, din alte legi naționale, fără a fi inclusa in Codul de procedură penală, rezultind ca este lipsita de sens reglementoriu si ipoteza, utilizata in alin. (3) art. 200 din Codul de procedură penală, precum că *"în condițiile legii"*, *administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul decide suspendarea provizorie a lui din funcție*, aceasta pe de o parte, deoarece in cadrul procesului penal nu poate fi aplicata o alta lege, totodată nu exista o astfel de lege, care ar reglementa procedura de examinare a demersului procurorului in aceasta privinta.

4.5. Prin urmare, constatam că suspendarea din funcție nu poate fi realizata doar in temeiul alineatelor (1) si (2) art. 33 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, precum că *în cazul în care a fost deferit justiției pentru săvîrșirea unei infracțiuni, primarul poate fi suspendat din funcție pînă la soluționarea definitivă a cauzei. Suspendarea poate fi dispusă numai de către instanța de judecată, în condițiile legii*. Or, aceste norme desi sunt inaplicabile in procesul penal, sunt si discriminatorii, fata de alti functionari publici, si contrare prevederilor conceptuale si exprese, stabilite de art. 200 din Codul de procedură penală, in consecinta, daca ar fi fost posibile de aplicare in procesul penal, in coraborare cu prevederile procesuale citate, ar fi contrare si principiului Egalitatii garantat de art. 16 din Constituția Republicii Moldova.

4.6. Ba mai mult, nici prevederile alineatelor (1) si (2) art. 33 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală, nu corespund exigentelor de previzibilitate si claritate, avind un sir de omisiuni de procedura, deoarece tot sunt norme cu caracter general, nu stabilesc o procedura clara si previzibilă, contin iarasi sintagma, ca: *suspendarea poate fi dispusă numai de către instanța de judecată, în condițiile legii*, analogic ca si alin. (3) art. 200 din Codul de procedură penală, ca suspendarea provizorie din functie se dispune *"în condițiile legii"*, inasa nici una din aceste norme de blancheta, una spre alta, totusi nu contin expres, previzibil si clar, care ar fi *"condițiile legii"*, conditii de ipoteza, previzibile in care o persoana poate fi suspendata din functie, garantii contra abuzului, precum si reglementari de procedura, in care se decide suspendarea provizorie din funcție, fie de catre o instante competenta, de fond sau alta, fie judecatorului de instructie, sau de catre administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, fie la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală, sau ca si in speta, la cererea primara a procurorului ierarhic superior, cind sa sesizat Consiliul municipal Chisinau, sau repetat acuzatorul de stat.

4.7. La fel, nici una din legile concurente, alineatele (1) si (2) art. 33 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală si art. 200 din Codul de procedură penală, **nu stabilesc un termen expres si concret**, minimum si maximum, sau o alta ipoteza concreta si nu una generală. asa cum *"pînă la soluționarea definitivă a cauzei"*, pentru ca aceasta este alogica, neproportionala si adesea nejustificata, or se intrebă, *daca a fost atins scopul pentru care persoana a fost suspendata in functie, cam de ce, ar mai fi necesar a astepta "pînă la soluționarea definitivă a cauzei"?*

5. Totodată constatăm că alin. (3) art. 200 din Codul de procedură penală nu este în coroborare nici cu alte prevederi legale, inclusiv cu alin. (1) pct. 16) art. 52 Cod procedură penală, care stabilește atribuțiile procurorului, doar în cadrul urmăririi penale, nu și după finalizarea acesteia, acesta fiind în drept să adreseze **în instanța de judecată demersuri** pentru obținerea autorizării... suspendării provizorii a învinutului din funcție... și a altor acțiuni pentru care se cere autorizarea judecătorului de instrucție, or, logic și legal, fără nici o oarecare doză de incertitudine și de aici rezultă că este vădit ilicit demersul adresat de către procuror, după finalizarea urmăririi penale, un eventual demers este întocmit cu depășirea limitelor competenței procurorului.

5.1. Punem în evidență, că conform alin. (3) art. 200 Cod procedură penală, suspendarea provizorie din funcție poate fi dispusă la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală, ceea ce presupune că, un astfel de demers poate fi înaintat doar la faza urmărire penală, cînd în proces avem un procuror care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală, care nu mai este după finalizarea urmăririi penale, transformîndu-se în acuzatorul de stat, respectiv un asemenea demers, nu mai poate fi înaintat după finalizarea acesteia.

5.2. Mai mult ca atît, potrivit alin. (1) art. 197 Cod de procedură penală, suspendarea provizorie din funcție constituie o altă măsură procesuală de constrîngere, care poate fi aplicată DOAR de către organul de urmărire penală, procuror, judecătorul de instrucție sau instanța, or potrivit acestei norme care are calitatea de principiu, doar acești subiecți procesuali conform competenței, sînt în drept să aplice față de bănuît, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrîngere.

5.3. În virtutea normelor procesuale penale generale și particulare, care au calitatea de principiu, administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, nu este subiect de drept procesual penal, aceasta nu poate exercita careva atribuții procesuale, nu poate fi antrenată în proces, inclusiv în vederea examinării hotărîrii sale de suspendare din funcție, deși conform alin. (3) art. 200 Cod procedură penală, chipurile poate fi atacată la judecătorul de instrucție, aceasta oricum este o normă declarativă. Pe de altă parte, legea nu prevede nici o procedură de examinare a astfel de contestații.

5.4. Altfel spus, potrivit alin. (3) art. 200 Cod de procedură penală, suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, **în condițiile legii...** În același timp nu există o procedură legală și o altă lege care ar asigura careva garanții contra abuzului, care să reglementeze condițiile în care se decide suspendarea provizorie din funcție, condițiile în care administrația ar putea să respingă demersul procurorului, acesta fiind chiar și vădit nefondat, respectiv se afectează alte principii de drept, inclusiv se constată că nu există o procedură de examinare a demersului de suspendare provizorie din funcție.

5.5. Deci norma contestată, este declarativă, suferă de calitate, imprevizibilitate și neclaritate, la construcția ei fiind ignorate cu desăvîrșire tot ce se referă la tehnica legislativă, la regulile lingvistice și alte imperative, prevăzute de Legea nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative. Această normă nu respectă condițiile legalității, accesibilității și preciziei, ne fiind pasibilă a fi opozabilă tuturor subiecților de drept, nu este nici corespunzătoare tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, implicit nu corespunde dispozițiilor constituționale și nu este în concordanță cu cadrul juridic existent. De altfel, în viziunea noastră, la elaborarea și adoptarea normei legale nu s-au respectat mai multe principii din cele ce urmează, fiind imposibil să le respecte și la aplicarea acesteia, or norma vizată nu se subordonează coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente, consecutivității, stabilității și predictibilității, în consecință nu este nici accesibilă.

6. În aceeași ordine de idei menționăm că ne avînd calitatea corespunzătoare, norma vizată, vine în contradicție și cu prevederile art. 4 din Constituție, fiind afectat și dreptul consfîntit de art. 23 din Constituție, conform căruia, Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

6.1. În susținerea tezelor invocate menționăm că statul de drept, trebuie să se fundamenteze pe principiul legalității, care stă la baza principiului preeminenței dreptului, prevăzut la art. 1 Convenție în coroborare cu Preambulul Convenției. Problema legalității procesului, inclusiv penal, a fost expusă în articolele 11, 12 și 24 a Avizului nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), conform căruia, Hotărârile judecătorești se bazează pe legile adoptate de Parlament,

care ca surse ale dreptului, stabilesc nu numai drepturile de care dispun justițiabilii și acțiunile pedepsite de legea penală, ci definesc de asemenea cadrul procedural în care se iau hotărârile judecătorești și ... felul cum vor fi soluționate cauzele care vor fi promovate în fața instanțelor, iar pentru a ajunge la o hotărâre de calitate, acceptată atât de justițiabil cât și de societate, este nevoie de o procedură clară, transparentă și conformă cu cerințele CEDO, pentru a se asigura că judecătorii sunt în măsură să le aplice prin hotărâri judecătorești de calitate.

6.2. Din contra, lipsa unei proceduri clare și distincte generează abuzuri și privează partea apărării de elementele drepturi și garanții, cu care ar trebui să fie abilitați justițiabilii, astfel fiind îngădite grav accesul la justiție, la un proces echitabil, și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, garantate de art. 20 și respectiv art. 53 din Constituție.

7. Este de menționat că în Hotărârile sale, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reținut că în virtutera garanțiilor constituționale, cadrul legal național trebuie să fie compatibil cu Convenția Europeană și cu jurisprudența Curții Europene. Or, prin Hotărârea nr.55 din 14 octombrie 1999 privind interpretarea unor prevederi ale articolului 4 din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a statuat, cu valoare de principiu, că „această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând, mai întâi, că organele de drept, inclusiv Curtea Constituțională [...], sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional [...], acordând, în caz de neconcordanță, prioritate prevederilor internaționale”.

7.1. În aceeași ordine de idei, în Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 „Cu privire la interpretarea art.20 din Constituția Republicii Moldova” în redacția Hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea Constituțională a menționat că „practica jurisdicțională internațională [...] este obligatorie pentru Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

7.2. În Hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 20.05.2013, Înalta Curte a menționat că, legalitatea, ca principiu de bază a statului de drept presupune conformitatea normei sau a actului de procedură privind edictarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atât activitatea de legiferare a Parlamentului, cât și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

7.3. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 14 din 27.05.2014 (§§ 78-84), Înalta Curte a reținut că legea ... constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă.

79. În Raportul Comisiei de la Veneția privind preeminența dreptului (adoptat la cea de-a 86-a sesiune plenară, 25-26 martie 2011) s-a stabilit: „47. Parlamentul nu poate deroga de la drepturile fundamentale adoptând texte ambigue de legi. Cetățenii trebuie să se bucure de o protecție juridică esențială în fața statului și instituțiilor sale.”

80. Curtea menționează că, potrivit articolului 23 din Constituție, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, făcând accesibile în acest sens toate legile.

81. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (cauza Kokkinakis vs. Grecia din 25 mai 1993). ...Judecătorul poate să precizeze anumite elementele..., dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (cauza X. vs. Regatul Unit din 7 mai 1982).

84. Formulele generale și abstracte într-un caz concret pot afecta funcționalitatea legii. aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii.

7.4. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 15.05.2015 (§§ 105-109), Înalta Curte a reiterat următoarele:

„105. Totodată, Curtea menționează că articolul 23 alin. (2) din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative. Deși articolul 23 din Constituție cuprinde expres doar criteriul de accesibilitate și claritate al legii, Curtea, prin jurisprudența sa, a reținut că normele adoptate de autoritățile publice urmează a fi și suficient de precise și previzibile.

106. Curtea reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene: „O normă este accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă. [...] legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...]” (cauza Silver vs Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983).

107. Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că: „[...] odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [...]” (cauza Păduraru vs România, hotărârea din 1 decembrie 2005).

108. Curtea menționează că orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

109. Curtea reține că, prin reglementările de tehnică legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvată ale fiecărui act normativ. Respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”.

8. În alta ordine de idei, invocam că cit articolul 200 Cod procedură penală, in parte, atit la general si Codul de procedură penală nu corespund prevederilor articolelor 4, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova, deoarece Legiuitorul **a omis sa aplice mai multe** reglementari garantii contra abuzului, mijloace materiale si procesuale, de asigurare a controlului periodic, desi a implementat o alta masura procesuala de constringere, asa cum suspendarea provizorie din funcție, care cuprinde ingerințe în drepturile și libertățile fundamentale, in particular, dreptul la administrarea nemijlocită a treburilor publice si accesul la o funcție publică, dreptul la muncă si libertatea de alegere a profesiei si ocupatiei, dreptul de proprietate in ceea ce priveste posibilitatea de a practica profesia si a obtine venituri pe seama muncii prestată, or un loc de munca cu venituri stabile, este un bun in sensul articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, iar suspendarea in functie pina la un oarecare infinit, mai cu seama pentru functionarul public, care si pe perioada suspendarii relatiilor de serviciu **nu are dreptul, dar nici posibilitatea de a practica alte activități**, deoarece acestea ar fi incompatibile cu statutul functionarului public, care nu poate cumula serviciul sau cu oricare alta munca remunerate, provoaca alte consecinte grave, inclusiv dreptul la un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea, lui și familiei lui.

8.1. Cu alte cuvinte, desi a declarat suspendarea provizorie din funcție, care cuprinde ingerințe în drepturile și libertățile fundamentale, Legiuitorul **a omis sa aplice** mai multe reglementari garantii contra abuzului si mijloace materiale si procesuale, de asigurare a controlului periodic, astfel fiind afectate mai multe drepturi constituționale, în partea ce ține de omisiunea de a reglementa o procedura clara, de examinare in prima instanta, dupa caz, de catre judecatorul de instructie si in ordine de recurs.

8.2. Important este a evidentia, că Legiuitorul **a omis sa reglementeze** un termen expres, minimum si maximum, pentru care poate fi dispusa suspendarea provizorie in functie, precum să asigure **raportul de proporționalitate între măsura vizată și scopul urmărit prin dispunerea ei**, să stabilească condițiile previzibile si proportionale in care poate fi aplicată aceasta masura de constringere, fiind lipsa cadrul legal coerent, previzibil si pertinent, or prevederile legale actuale, nu fac o claritate de procedura, de periodicitate de examinare, fiind lipsa oricare control, cit a priori si a posteriori al temeiniciei autorizatiei de suspendare in functie, care poate fi pe un termen neidentificat, imprevizibil si nelimitat, fiind lipsa reglementarile necesare, care sa asigure posibilitatea stabilirii unui interval de timp si conditii clare, in care o instanta competenta poate dispune suspendarea in functie, și nu pina la un infinit, sau pina la un absurd de difinitie, asa cum:”...emiterea unei sentințe definitive...”.

8.3. In sustinerea tezelor invocate, ne referim si la Hotărârea Curții Constituționale nr.17 privind exceptia de neconstituționalitate a articolului 191 din Codul de procedură penală din 19 mai 2016 (§§

53-74), în care Înalta Curte, constată că măsurile de constringere constituie ingerințe în drepturile și libertățile fundamentale..., care desi nu sunt absolute prin natura lor, putând fi supuse unor limitări rezonabile și proporționale, DOAR printr-o reglementare juridică, clara și previzibilă.

56. În același timp, cu referire la articolul 191 din Codul de procedură penală (în speta, analogic și art. 200 din Codul de procedură penală-n.m.) Curtea constată că instituie anumite restricții pentru drepturile și libertățile persoanei fără a reglementa durată pentru care poate fi dispusă măsura preventivă – liberarea provizorie sub control judiciar (în speta, suspendarea provizorie din funcție -n.m.). Acest fapt generează o situație de incertitudine pentru persoanele eliberate provizoriu sub control judiciar (în speta, suspendate provizoriu din funcție -n.m.), aceștia neavând posibilitatea de a-și adapta conduita și a-și apăra drepturile procesuale.

57. Curtea reține că normele juridice care reglementează măsura liberării provizorii sub control judiciar (în speta, suspendarea provizorie din funcție -n.m.) trebuie să respecte anumite exigențe de stabilitate, previzibilitate și claritate, iar neindicarea termenului pentru care aceasta poate să fie aplicată determină o stare de incertitudine juridică.

58. Curtea menționează că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, consacrat în art. 23 din Legea fundamentală, implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli procedurale clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile.

59. În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.”

60. De asemenea, în cauza Rotaru c. României, Curtea Europeană a statuat că „o norma este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate - să își corecteze conduita”, iar în cauza Sunday Times c. Regatului Unit, Curtea Europeană a decis că „[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat”.

61. În acest context, Curtea reține, conținutul actului normativ trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente sine qua non ale constituționalității unei norme. De asemenea, legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

62. De altfel, în jurisprudența sa Curtea Europeană a reiterat că persoana în privința căreia se desfășoară o procedură penală este în drept să beneficieze de o diligență, în special în partea ce ține de examinarea cazului său. Astfel, previzibilitatea actului normativ este în strânsă legătură cu garanțiile unui proces echitabil, care sunt concepute pentru a evita plasarea unei persoane, pentru o perioadă îndelungată, într-o stare de incertitudine referitoare la rezultatul examinării cauzei (cauza Nakhmanovich c. Rusiei, hotărârea 2 martie 2006, § 89, cauza Hajibeyli c. Azerbaidjanului, hotărârea 10 iulie 2008, § 51).

63. Curtea relevă că aplicarea de către autoritățile judiciare a măsurii preventive neprivative de libertate (în speta, suspendarea provizorie din funcție -n.m.), măsură care constituie o limitare a libertății persoanei, trebuie să respecte raportul de proporționalitate între măsura vizată și scopul urmărit prin dispunerea ei.

64. Astfel, cu privire la respectarea principiului proporționalității, garantat de articolul 54 din Constituție, Curtea constată că măsura liberării provizorii sub control judiciar este prevăzută de lege, și anume de art. 191 din Codul de procedură penală (în speta, suspendarea provizorie din funcție este

prevazuta de art. 197 și art. 200 din Codul de procedură penală-n.m.), este necesară pentru protejarea valorilor de drept și urmărește un scop legitim, și anume cel al asigurării bunei desfășurări a procesului penal.

65. În partea ce ține de respectarea unui echilibru între interesul public și cel individual, Curtea reține că norma contestată poate afecta principiul proporționalității în măsura în care aceasta nu stabilește durata pentru care poate fi dispusă.

[...]

70. Curtea reține că neindicarea termenului de aplicare a măsurii liberării provizorii sub control judiciar (în speta, suspendarea provizorie din funcție -n.m.) constituie o omisiune legislativă contrară Constituției.

71. În acest context, Curtea reține că, fiind în prezența unei omisiuni legislative și în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, nu poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează, eo ipso, încălcarea dreptului constituțional al persoanei de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. Or, Curtea Constituțională, potrivit art. 134 din Legea fundamentală, garantează supremația Constituției, ceea ce presupune, printre altele, conformitatea întregului drept cu Constituția.

72. În această ordine de idei, Curtea reține critica de neconstituționalitate a articolului 191 din Codul de procedură penală, în partea ce ține de nereglementarea unui termen rezonabil pentru care poate fi dispusă măsura preventivă liberarea provizorie sub control judiciar (în speta, suspendarea provizorie din funcție prevazuta de art. 200 din Codul de procedură penală-n.m.), deoarece tocmai omisiunea și imprecizia legislativă sunt cele care generează încălcarea dreptului fundamental pretins a fi încălcat.

73. Prin urmare, din interpretarea sistematică a normelor processual penale, care instituie termene pentru aplicarea altor măsuri preventive, se impune necesitatea reglementării în art. 191 din Codul de procedură penală a termenului pentru care poate fi dispusă măsura preventivă – liberarea provizorie sub control judiciar (în speta, suspendarea provizorie din funcție, art. 200 din Codul de procedură penală-n.m.).

74. Curtea relevă că acest remediu procedural va asigura un just echilibru între interesul public și cel individual. Or, măsurile preventive au un caracter excepțional, inerent restrângerilor exercițiului drepturilor sau libertăților fundamentale, iar aceasta implică, în mod necesar, și caracterul lor temporar, limitat în timp.

9. **Suplimentar la cele menționate** evidentiem ca în lipsa cadrului legal, cit material, atit si procesual, problema necostituționalității pretinsei masuri de constringere este grava si datorita faptului ca fiind una atit de severă, contine un sir de restrictii intr-un sir de drepturi si libertati, la care ne am referit mai sus, însa contrar principiilor de drept, inclusiv a echității, restricțiile aplicate, după caz si ilegal, nici cum nu vor fi, si nu sunt pasibile a fi compensate, pentru că aceasta masura de constringere, nu se ia în calcul la aplicarea pedepsei, or legea materiala nu prevede nici o modalitate de cumularea a acestei masuri procesuale cu pedepsele principale sau complementare, si la stabilirea pedepsei nici cum nu se trece în cont termenul în care persoana sa aflat sub incidenta acestei masuri de constringere, fiind restrictionată în drepturile si libertatile sale, însa nu exista nici o formula de calcul, desi masura preventivă poate fi îndelungată si este destul de severă, ne fiind prevazuta o oarecare reparație echitabilă, ceva analogic si conform art. 41 din Convenție.

V. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

În baza hotărârii menționate, Curtea Constituțională a hotărât:

în sensul art. 135 alin.(1) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.1 lit.a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

- Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție.

V-I. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 39

Dreptul la administrare

(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.

(2) Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

(2) Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

(3) Durata săptămânii de muncă este de cel mult 40 de ore.

(4) Dreptul la negocieri în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sînt garantate.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(3) Avera dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

(6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.

Articolul 47

Dreptul la asistență și protecție socială

(1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea, lui și familiei lui, cuprinzînd hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.

(2) Cetățenii au dreptul la asigurare în caz de: șomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrînețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistență, în urma unor împrejurări independente de voința lor.

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

V-II. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului:

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei,
...hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de **preeminență a dreptului**, să ia primele măsuri menite să asigure garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală, au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei Convenții:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a **cauzei sale**, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra **încălțării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil**, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori a securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

V-III. Prevederi relevante ale Codului de procedură penală

Articolul 2. Legea procesuală penală

(1) [...]

(2) [...]

(3) [...]

(4) Normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

(5) [...]

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

“(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(6) Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

(8) Hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sînt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată”.

Articolul 52. Atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale

(1) În cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale:

[...]

16) adresează în instanța de judecată demersuri pentru obținerea autorizării arestării și prelungirii acesteia, liberării provizorii a persoanei reținute sau arestate, reținerii, cercetării, predării, percheziționării sau ridicării trimiterilor poștale, interceptării comunicărilor, **suspendării provizorii a învinuitului din funcție**, urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei, exhumării cadavrului, controlului video și audio al încăperii, instalării în încăperea a mijloacelor tehnice de înregistrare audio și video, controlării comunicărilor cu caracter informativ adresate bănuțului, internării persoanei în instituție medicală pentru efectuarea expertizei și a altor acțiuni pentru care se cere autorizarea judecătorului de instrucție;

[...]

Articolul 197. Alte măsuri procesuale de constrângere

(1) În scopul asigurării ordinii stabilite de prezentul cod privind urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea sentinței, organul de urmărire penală, procurorul, judecătorul de instrucție sau instanța, conform competenței, sînt în drept să aplice față de bănuț, învinuit, inculpat alte măsuri procesuale de constrângere, cum ar fi:

[...]

3) suspendarea provizorie din funcție;

[...]

Articolul 200. Suspendarea provizorie din funcție

(1) Suspendarea provizorie din funcție constă în interzicerea provizorie motivată învinuitului, inculpatului de a exercita atribuțiile de serviciu sau de a realiza activități cu care acesta se ocupă sau le efectuează în interesul serviciului public.

(2) Persoanei suspendate provizoriu din funcție i se întrerupe remunerarea muncii, însă perioada de timp pentru care persoana a fost suspendată provizoriu din funcție în calitate de măsură procesuală de constrângere se ia în calcul în vechimea generală de muncă.

(3) Suspendarea provizorie din funcție o decide administrația instituției în care activează învinuitul ori inculpatul, în condițiile legii, la demersul procurorului care conduce, sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală. Hotărîrea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție.

V-IV. Alte prevederi relevante din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală

Articolul 33. Suspendarea din funcție a primarului

(1) În cazul în care a fost deferit justiției pentru săvîrșirea unei infracțiuni, primarul poate fi suspendat din funcție pînă la soluționarea definitivă a cauzei. Organizarea de noi alegeri pentru funcția de primar nu se admite pe întreaga durată a suspendării.

(2) Suspendarea poate fi dispusă numai de către instanța de judecată, în condițiile legii.

[...]

VI. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII:

Pornind de la cele expuse considerăm că prevederile alineatului (3) art. 200 din Codul de procedură penală, care nu are o suficientă claritate și previzibilitate, precum articolului 200 din Codul de procedură penală, în parte, și la general, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, nu corespund prevederilor articolelor 4, 16, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova, respectiv în coformitate cu alineatul (1) litera a) articolul 135 din Constituția Republicii Moldova, litera a) alineatul (1) articolul 4 al Legii cu privire la Curtea Constituțională și litera a), alineatul (1) articolul 4 din Codul jurisdicției constituționale;

SOLICITĂM:

1. Primirea spre examinare a prezentei sesizări și includerea ei pe ordinea de zi a Curții Constituționale.

2. Exercițarea controlului constituționalității prevederilor alineatului (3) art. 200 din Codul de procedură penală, care nu are o suficientă claritate și previzibilitate, precum articolului 200 din Codul de procedură penală, în parte, și la general, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, în vederea corespunderii prevederilor articolelor 4, 16, 20, 23, 39, 43, 46, 47 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

VII. DOCUMENTELE ANEXATE:

Anexă: materialele relevante ale cauzei penale.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declarăm pe onoare ca informațiile care figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte și corespund convingerii personale și libertății de exprimare.

Cu profund respect,
AUTORUL SESIZĂRII

Chirtoacă Dorin.

Avocatul

Gheorghe MALIC

12

iale și

ării și

edării,

zorii a

umării

ice de

ntului,

care se

penală,

orul de

nculpat

otivată

cesta se

ii, însă

măsură

ivează

caz,

funcție

poate fi

funcția

gii.

odul de

n Codul

nr. 122-

251, art.

6, 47 și

olul 135

Curtea